

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118020800/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

han viste os dem med stor Glæde, da vi lidt før Solnedgang gik op i Lejligheden; men man kunde ikke høre denne Hoste afbryde hans fornøjede Bemærkninger uden en Frygt for, at han skulde have købt disse Skatte for dyrt.

Da vi gik hjemad, lidt tidligere end ellers, gav *Minna* sin Bekymring Luft: —

— Hertz er svag, og han taaler ikke meget. —

— Det kan nok være, men derfor behøver man dog ikke strax at frygte det Værste. —

— Ja, saadan er jeg nu en Gang, *Harald*! dit frejdige Sind vil faa meget at udstaa med mig. Paa Sorgerne tager jeg altid Forskud, og jeg synes, Kapitalen bliver lige stor. Se, nu er jeg i Virkeligheden næsten lige saa nedslaact, som om den kære gamle Mand allerede var gaaet bort.

— Det vilde rigtignok være et tungt Stød ikke blot for hans gode Kone, men ogsaa for min Ven *Immanuel*. Jeg har aldrig sét saa nydeligt et Forhold mellem Fader og Søn — der er noget saa ejendommeligt Patriarkalsk —

— Ak ja! mig kunde det sagtens røre, det var saa forskelligt fra, hvad jeg fandt i mit eget Hjem.

— Kan du ikke godt lide *Immanuel*? han er virkelig saadan en god Fyr.